

ת"פ 57608/01/13 - מדינת ישראל נגד צ.ח שיווק עופות בע"מ, יצחק- צחי בן משה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 57608-01-13 מדינת ישראל נ' צ.ח שיווק עופות
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. צ.ח שיווק עופות בע"מ
2. יצחק-צחי בן משה

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם. בתמצית מדובר בחברה שעסקה בשיווק עופות למסעדות ובחברה נוספת שעסקה בפירוק עופות, ובמנהלן הפעיל, כאשר החברות הנאשמות לא הגישו את דוחות החברה, כדלקמן: נאשמת 1 לשנת 2010, כשמחזור החברה עמד על כ- 5 מיליון ₪ ונאשמת 2 לשנים 2011-2012 כשמחזור נע בין כ- 5 מיליון ₪ לבין פחות ממיליון ש"ח.

לאור הסרת מחדלים מלאה עתרה המאשימה להסתפק בענישה צופה פני עתיד, מבלי שהציגה מתחמי ענישה, וטענה לעניין הקנס. עמדתה זו של המאשימה פוטרת אותי מהצורך להדרש למתחמי ענישה.

הסנגור הדגיש את המצב הכלכלי הקשה, והסרת הדוחות למרות כל הקשיים, כמו גם הנסיבות האישיות והמשפחתיות המורכבות והליכי פשיטת הרגל. לביהמ"ש הוצגה אסמכתא לפשיטת הרגל.

הנאשם הצטרף לדברים וביקש התחשבות.

דין והכרעה

מושכלות ראשונים הם כי רישום העסקאות במלואן, דיווח במועד על פי הוראות החוק, ותשלום המס, הם אבני היסוד של עקרונות גביית המס, ומשלא מתקיימות מי מאבני היסוד, נפגעת השיטה בכללותה. עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס

אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס.

בבואי לבחון את חומרת המעשים אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בשתי חברות שונות ובמעשים שהתפרשו על פי שלוש שנים, כשחברה אחת באה אחר חברתה, וכשמחזורי הפעילות בחברות בשנים 2010 - 2011 גבוהים מאד. עם זאת לא ניתן להתעלם מן העובדה שבסופו של דבר לא נדרשו הנאשמים בעת הסרת המחדל לשלם מס.

נוכח עמדת המאשימה, המסתפקת בענישה צופה פני עתיד, איני רואה צורך להדרש למתחמי הענישה בקשר לעונש המאסר.

אשר למתחמי הקנס, מדובר במעשים המבוצעים משיקולי כדאיות כלכלית ויש מקום לענישה שתעקר כדאיות זו. בקביעת מתחם הקנס נדרש בית המשפט להתחשב גם ביכולתו הכספית של הנאשם. בהליך שלפניי אני לוקחת בחשבון את הנתונים שצוינו לעיל, ומנגד את האסמכתא בדבר מעמדו של הנאשם כפושט רגל. לאור נתונים אלה אני סבורה כי מתחם הקנס נע מאלפי שקלים בודדים ועד 25,000 ₪ לכל עבירה, כשיש לראות בכל עבירה ארוע עונשי נפרד. זאת לצד התחייבות ממשית להמנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית

בבואי לגזור את הדין יש חשיבות לנסיבות שלהלן.

ראשית, הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי.

שנית, הנאשמים הביעו חרטה במלל וחשוב מכך בהתנהגות, בהסרת מלוא המחדל טרם הטיעונים לעונש. על חשיבות הסרת המחדל דומה שאין צורך להכביר מילים.

שלישית, לנאשם אין עבר פלילי, אם כי לא מדובר במעידה חד פעמית.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות הכלכליות שהוצגו בפני, וכן את הנסיבות המשפחתיות.

בנסיבות אלה, ונוכח הליכי פשיטת הרגל, אני סבורה כי יש מקום לקנס כולל בתחתית מתחמי הענישה ובחפיפה לא מבוטלת, לצד ענישה צופה פני עתיד והתחייבות משמעותית להמנע מעבירה.

אשר על כן:

על הנאשמות שאינן פעילות אני גוזרת קנס בסך 200 ₪ לכל אחת, לתשלום עד ליום 1.2.16.

על הנאשם אני גוזרת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.
2. קנס כולל בסך 3,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.3.16. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 50 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ו, 24 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.